

ΤΕΠ 1.5

Elli Peonidou**From:** Lemesos Municipality [mayorsoffice@limassolmunicipal.com.cy]**Sent:** Τρίτη, 6 Νοεμβρίου 2007 10:49 πμ**To:** peonide@cytanet.com.cy**Subject:** ΟΜΙΛΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Χαιρετισμός Δημάρχου Λεμεσού, κ. Ανδρέα Χρίστου, κατά την τιμητική εκδήλωση προς τιμή του Πανίκου Παιονίδη, τη Δευτέρα, 5 Νοεμβρίου 2007 στις 7.00 μ.μ. στο Δημοτικό Μέγαρο

Αγαπητέ Πανίκο
Αγαπητή Έλλη
Κυρίες και κύριοι

Είναι τιμή για την πόλη και τους πολίτες της να διαθέτει συμπολίτες των οποίων το κύρος, η αποδοχή και η καταξίωση ξεπερνά κατά πολύ τα σύνορα της μικρής μας πατρίδας.

Τέτοια προσωπικότητα πανελληνίας, αλλά και ευρύτερα, διεθνούς αποδοχής είναι ο συμπολίτης μας συγγραφέας και κοινωνικός παράγοντας Πανίκος Παιονίδης, τον οποίο ο Δήμος και η πόλη του τιμά σήμερα.

Είχα τη χαρά να συνεργαστώ μαζί του για πολλά χρόνια και για διάφορα θέματα και να γνωρίσω από κοντά τον Πανίκο, λογοτέχνη, κοινωνικό εργάτη, αλλά κυρίως τον άνθρωπο ιδεολόγο, οραματιστή και κατ' εξοχήν διανοούμενο.

Ο Πανίκος Παιονίδης είναι από τις λίγες σπάνιες περιπτώσεις που στη ζωή του μπόρεσε να κάμει σχεδόν τα πάντα.

Γεννημένος στη Λεμεσό, σε οικογένεια δασκάλου, του Κύπρου Παιονίδη είχε την τύχη να φοιτήσει στην Αγγλική Σχολή σ' ένα πολυκοινοτικό σχολείο – ο ίδιος μας διηγήθηκε πως σε κάποια σχολική παράσταση ήταν ένας από τους τέσσερις υποβαστάζοντες

το θρόνο του μαχαραγιά τον οποίο υποδυόταν ο Ραούφ Ντενκτάς – αμέσως μετά βρέθηκε εθελοντής στρατιώτης στα μέτωπα του Β' παγκοσμίου πολέμου, ακολούθησε η ανάμιξη με το μεταπολεμικό κίνημα φοιτητών και νεολαίας, οι σπουδές στο Πανεπιστήμιο, η θητεία στο ανερχόμενο τότε παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα, η δημοσιογραφία, η διεύθυνση και αρχισυνταξία σε εφημερίδες, η γέννηση και καθιέρωση περιοδικών, η λογοτεχνική κριτική, η κριτική κινηματογράφου και πολλά άλλα.

Σ' αυτή την περίοδο, ιδιαίτερα μετά την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας καθοριστική ήταν η συμβολή του Πανίκου Παιονίδη στα γενικότερα λογοτεχνικά και πολιτιστικά πράγματα του τόπου, στη διαμόρφωση μιας μεγάλης ομάδας νέων πνευματικών ανθρώπων, αλλά και στην ίδρυση του ΘΟΚ, στον οποίο ο Πανίκος είχε την ευθύνη, μεταγενέστερα να είναι πρόεδρος του Συμβουλίου του για δυο συνεχείς θητείες.

Υποψήφιος Δήμαρχος Λεμεσού το 1986 υποστηριζόμενος μόνο από την Αριστερά, έχασε μόνο για λίγους ψήφους από τον τότε αντίπαλο του τον κ. Αντώνη Χατζηπαύλου.

Ο Πανίκος εργάστηκε στην Αθήνα, στο Λονδίνο, στη Νέα Υόρκη σε υπεύθυνες θέσεις που τον εμπιστεύτηκε το κράτος και η παράταξη του, φέροντας σε πέρας ένα σημαντικό και πρωτοποριακό έργο.

Είχε την τύχη να συναντήσει στη ζωή του τη σύντροφο του, ποιήτρια Έλλη Αργυρίδου, με την οποία από τότε μοιράζονται χαρές και λύπες, αλλά κυρίως μας έγνοιες των ανθρώπων μας τέχνης και του πνεύματος, μας αγωνίες για το μέλλον μας μικρής μας πατρίδας.

Δεν θα επεκταθώ περισσότερο στα πάρα πολλά και πολύ σημαντικά που κατέθεσε ο Πανίκος Παιονίδης με το λόγο, το έργο και τη δράση του και ο οποίος με μια θαυμαστή άνεση μπορούσε

να κινηθεί και να επικοινωνήσει με τον εργάτη του λιμανιού, τον αγρότη της Πιτσιλιάς, αλλά και να κερδίσει την ομήγυρη στα σαλόνια του Παρισιού και στις γκαλερί της Νέας Υόρκης.

Θα πω μόνο ότι είναι δική μας η τιμή, είναι προνόμιο για τη Λεμεσό να έχει τον Πανίκο Παιονίδη συμπολίτη και συνδημότη μας, ένα βέρο Λεμεσιανό, ένα άνθρωπο πολυσύνθετο, πολυτάλαντο και πολύτεκνο, ένα πραγματικό Κύπριο και ταυτόχρονα έναν πολίτη του κόσμου, ένα εκπρόσωπο της παγκόσμιας διανόησης.

ΑΧ/ΠΠ